UCHWAŁA NR XXVI/445/16
RADY MIASTA TYCHY

z dnia 27 października 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2016. 446 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. 2016. 23 z późn. zm.), na wniosek Komisji Rewizyjnej,

Rada Miasta Tychy uchwala:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi Pana R M na działalność dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2

Uzasadnienie Komisji Rewizyjnej stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Odpowiedzialny za wykonanie uchwały jest Prezydent Miasta Tychy.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta Tychy

mgr Maciej Gramatyka

Załącznik do uchwały
Nr XXVI/445/16
Rady Miasta Tychy
z dnia 27 października 2016 r.

Uzasadnienie:
(Uchwała Nr XXVI/445/16)

W dniu 1 sierpnia 2016 r. (wpływ do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej - Kancelaria Ogólna) Skarżący wniósł skargę na działalność dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach, następnie pismem z dnia 8 sierpnia 2016 r. niniejsza skarga została przekazana do rozpatrzenia zgodnie z właściwością Radzie Miasta Tychy przez ww. organ.

Skarżący wskazał, iż parę lat temu napisał do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach pismo o wypłacenie mu świadczeń na jedzenie, przetrwanie trudnej sytuacji życiowej jednakże MOPS odpisał Skarżącemu, że przy obecnym dochodzie zasiłek mu się należy, ale mu go nie wypłacą, gdyż są ludzie, którzy mają mniej od Skarżącego.

Skarga nie jest zasadna albowiem przeprowadzone w sprawie postępowanie wyjaśniające nie potwierdziło zarzutów podnoszonych przez Skarżącego. Zgromadzony materiał nie potwierdził, aby przedstawione przez Skarżącego zarzuty dotyczące Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach były zasadne.

Skarżący w latach 2009-2011 korzystał ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przyznawanych przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Tychach. Kolejne wnioski o pomoc składane przez Skarżącego były rozpatrywane negatywnie z uwagi na posiadany dochód przekraczający 150 % kwoty kryterium dochodowego. W dniu 19 lipca 2013 r. Skarżący ostatni raz złożył wniosek o pomoc (specjalny zasiłek celowy na żywność i leki). Jednakże w związku z faktem, iż dochód Skarżącego wynosił 153% odpowiedniego kryterium dochodowego obowiązującego w dniu wydania stosownej decyzji administracyjnej, odmówiono prawa do wnioskowanej pomocy na mocy decyzji nr DPO.81211/12817/2013 z dnia 5 sierpnia 2013 r. Wskazać należy, że zgodnie z zapisami ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, specjalny zasiłek celowy może zostać przyznany osobom, których dochód nie kwalifikuje ich do przyznania „zwykłych" świadczeń z pomocy społecznej tj. dochód tych osób przekracza 100 % odpowiedniego kryterium dochodowego. Natomiast z uwagi na ograniczone środki finansowe Ośrodek uznał, że zgodnie z posiadanymi możliwościami musi zabezpieczyć potrzeby osób o najniższych dochodach tj. nie przekraczających 150 % kwoty kryterium dochodowego. Zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 3 ust. 4 ww. ustawy „potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy społecznej winny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej". Skarżący nie wniósł odwołania do organu II instancji na decyzję nr DPO.81211/12817/2013 z dnia 5 sierpnia 2013 r., pomimo poinformowania go o przysługującym mu prawie do jego złożenia. Ponadto decyzją administracyjną nr DPO.81212/D/10404/2016 została przyznana Skarżącemu wnioskowana pomoc z uwagi na ustawową zmianę wysokości kwoty kryterium dochodowego, obecnie dochód Skarżącego kwalifikuje go do przyznania mu pewnych świadczeń z pomocy społecznej. Należy także wskazać, że tut. Ośrodek nieprzerwanie wypłaca Skarżącemu zasiłek pielęgnacyjny w ustawowej kwocie 153 zł miesięcznie.

Skarżącemu przysługuje prawo wystąpienia do Rady Miasta Tychy o ponowne rozpatrzenie skargi, jeżeli zaistnieją nowe okoliczności nieznane Organowi w dacie rozpoznania skargi.